

Ministerie van Veiligheid en Justitie

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

[Redacted address]

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken

Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/venj

Contactpersoon

[Redacted contact person]

T [Redacted]
F [Redacted]

Datum 29 juni 2016
Onderwerp Besluit op bezwaar

Ons kenmerk
764201

*Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.*

Geachte [Redacted]

Bij brief van 18 april 2016 heeft u bezwaar gemaakt tegen mijn besluit van 8 maart 2016 met kenmerk 733805.

Met deze brief wordt op uw bezwaar beslist.

Verloop van de procedure

Uw verzoek om openbaarmaking van informatie is door mijn ministerie op 14 januari 2016 ontvangen. U heeft verzocht om openbaarmaking van de verslagen van de gesprekken die de Onderzoekscommissie Ontnemingschikking (hierna: de Onderzoekscommissie) heeft gevoerd met de oud-bewindspersonen mr. I.W. Opstelten en mr. F. Teeven.

Bij besluit van 8 maart 2016 met kenmerk 733805 heb ik uw verzoek afgewezen.

Bij brief van 18 april 2016 heeft u hiertegen een bezwaarschrift ingediend. In uw bezwaarschrift heeft u kenbaar gemaakt dat u afziet van uw recht om te worden gehoord.

Bij brief van 30 mei 2016 is de termijn om op uw bezwaar te beslissen met zes weken verlengd.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Uw bezwaarschrift is ingediend binnen zes weken na bekendmaking van het besluit. Het voldoet ook aan de overige door de Algemene wet bestuursrecht gestelde eisen zodat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Juridisch kader

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob), voor zover hier van belang, kan een ieder een verzoek om informatie neergelegd in documenten over een bestuurlijke aangelegenheid richten tot een bestuursorgaan.

Ingevolge artikel 3, vijfde lid, van de Wob, wordt een verzoek om informatie ingewilligd met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 10 en 11.

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**
Sector Juridische Zaken

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Wob, verstrekt het bestuursorgaan de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten door:

Datum
29 juni 2016

Ons kenmerk
764201

- a. kopie ervan te geven of de letterlijke inhoud ervan in andere vorm te verstrekken;
- b. kennisneming van de inhoud toe te staan;
- c. een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
- d. inlichtingen daaruit te verschaffen.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, blijft het verstrekken van informatie ingevolge deze wet achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van het voorkomen van onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.

Ingevolge artikel 11, eerste lid, van de Wob, wordt ingeval van een verzoek om informatie uit documenten, opgesteld ten behoeve van intern beraad, geen informatie verstrekt over daarin opgenomen persoonlijke beleidsopvattingen.

Ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Wob, kan over persoonlijke beleidsopvattingen met het oog op een goede en democratische bestuursvoering informatie worden verstrekt in niet tot personen herleidbare vorm. Indien degene die deze opvattingen heeft geuit of zich erachter heeft gesteld, daarmee heeft ingestemd, kan de informatie in tot personen herleidbare vorm worden verstrekt.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), voor zover hier van belang, heeft een ieder recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of te verstrekken, zonder inmenging van enig openbaar gezag en ongeacht grenzen.

Ingevolge het tweede lid van dit artikel kan de uitoefening van deze vrijheden, daar zij plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van de nationale veiligheid, territoriale integriteit of openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechterlijke macht te waarborgen.

Beoordeling van het bezwaar

Gronden van uw bezwaar

In uw bezwaarschrift heeft u – kort samengevat – het volgende aangevoerd:

- a) U betoogt in de eerste plaats dat ik onvoldoende heb gemotiveerd waarom artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob, aan openbaarmaking van de gevraagde informatie in de weg staat. Hiertoe voert u allereerst aan dat ik teveel gewicht heb toegekend aan de vertrouwelijkheid die de Onderzoekscommissie haar gesprekspartners heeft toegezegd. Daarnaast heb ik naar uw opvatting teveel waarde gehecht aan de zienswijzen die de betrokken oud-bewindspersonen hebben ingediend. Verder bestrijdt u dat openbaarmaking van de verzochte gespreksverslagen ertoe zou leiden dat onderzoek als dat van de Onderzoekscommissie in toekomstige gevallen zou worden bemoeilijkt. Tot slot levert het feit dat het eindrapport van de Onderzoekscommissie openbaar is, wat u betreft een extra argument op om ook de onderliggende stukken bij dit rapport – waaronder de gespreksverslagen – openbaar te maken.
- b) U betoogt in de tweede plaats dat ik ten onrechte niet heb onderzocht in hoeverre ambtshalve beperkte verstrekking van de gevraagde informatie mogelijk was.
- e) Onder verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelt u tot slot dat de noodzakelijkheid om de gevraagde informatie te weigeren, onvoldoende is gemotiveerd.

Overwegingen ten aanzien van de gronden van bezwaar

Ad a)

De toegezegde vertrouwelijkheid

U stelt in essentie dat de enkele omstandigheid dat iemand is toegezegd dat informatie vertrouwelijk wordt behandeld, geen afbreuk doet aan het recht op openbaarmaking van die informatie ingevolge de Wob. Die opvatting deel ik. Het mag duidelijk zijn dat een enkele afspraak tussen partijen om informatie niet openbaar te maken, niet afdoet aan het recht op informatie zoals dit in de Wob is verankerd. De Wob kan door een dergelijke afspraak niet buitenspel worden gezet. Voor zover u echter stelt dat ik openbaarmaking van de gespreksverslagen uitsluitend – dus met voorbijgaan aan de Wob – heb geweigerd omdat aan de gesprekspartners van de Onderzoekscommissie vertrouwelijkheid is toegezegd, berust uw bezwaar op een onjuiste lezing van het bestreden besluit. In mijn besluit heb ik immers niet het standpunt ingenomen dat de toegezegde vertrouwelijkheid derogeeft aan de Wob. Integendeel: ik heb de Wob toegepast en mij op het standpunt gesteld dat de weigeringsgrond "onevenredige benadeling" in de weg staat aan het openbaar maken van de gevraagde informatie. Daarbij heb ik uiteraard wel laten meewegen dat aan de gesprekspartners van de Onderzoekscommissie vertrouwelijkheid is toegezegd. Deze toegezegde vertrouwelijkheid was één van de omstandigheden waarmee ik rekening heb gehouden bij beantwoording van de vraag of openbaarmaking van de gevraagde informatie onevenredig benadelend zou zijn. Uw stelling dat ik in het bestreden besluit ten onrechte aandacht heb besteed aan de vertrouwelijkheid zoals die door de Onderzoekscommissie is toegezegd, deel ik dan ook niet.

Om inzicht te geven in de wijze waarop ik ben gekomen tot mijn standpunt dat de Wob zich verzet tegen openbaarmaking van de gespreksverslagen, heb ik in het bestreden besluit allereerst de werkwijze van de Onderzoekscommissie uiteengezet. De Onderzoekscommissie heeft een gespreksprotocol opgesteld waarin is vastgelegd dat vertrouwelijk wordt omgegaan met de verslagen die van gevoerde gesprekken zijn gemaakt. Tegenover de Tweede Kamer heeft de voorzitter van de Onderzoekscommissie nogmaals benadrukt dat aan de gesprekspartners absolute vertrouwelijkheid is toegezegd:

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken

Datum
29 juni 2016

Ons kenmerk
764201

“Wij hebben absolute vertrouwelijkheid toegezegd. (...). De gespreksverslagen zijn vertrouwelijk. Daarmee neem ik een voorschot op de vraag van de heer Bontes. Die vertrouwelijkheid hebben wij toegezegd aan al onze gesprekspartners. Daar hebben wij ons als commissie aan te houden.”

TK 2015-2016, 34 362, nr. 10, blz. 9/10.

Die toegezegde vertrouwelijkheid geldt blijkens het instellingsbesluit van de Onderzoekscommissie ook voor de archiefbescheiden van de commissie.

“Het beheer vindt plaats met inachtneming van de door de Commissie in haar protocol aangegeven vertrouwelijkheid, waarover met de Commissie nadere afspraken kunnen worden gemaakt”.

Artikel 12, tweede lid, van het Instellingsbesluit Onderzoekscommissie Ontnemingsschikking, Strct. 2015, 12787.

In het bestreden besluit heb ik toegelicht waarom deze toegezegde vertrouwelijkheid veel gewicht in de schaal legt bij beantwoording van de vraag of openbaarmaking van de gespreksverslagen kan leiden tot onevenredige benadeling van de Onderzoekscommissie en van mij. Openbaarmaking van de gespreksverslagen zou ertoe leiden dat de Onderzoekscommissie haar belofte van absolute vertrouwelijkheid jegens haar gesprekspartners breekt. Als gevolg hiervan zou toekomstig onderzoek door commissies als deze ernstig bemoeilijkt kunnen worden. Een commissie zoals deze is immers voor haar informatievoorziening in belangrijke mate afhankelijk van de bereidheid van betrokkenen om verklaringen af te leggen. Het gaat hier niet om een commissie die personen onder ede kan horen en die personen tot spreken kan dwingen, maar om een commissie die afhankelijk is van informatie uit vrijwillig afgelegde verklaringen. Zeer aannemelijk is dat de bereidheid om dergelijke verklaringen af te leggen, zal afnemen als blijkt dat dit niet op vertrouwelijke basis kan gebeuren.

Steun voor mijn standpunt dat openbaarmaking van de gespreksverslagen zou leiden tot bemoeilijking van toekomstige onderzoeken, vindt ik in vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

zie bijvoorbeeld AbRvS 18 juli 2012, nr. 201106672/1/A3:

“Het college heeft daarbij terecht in aanmerking genomen dat aannemelijk is dat openbaarmaking van de gespreksverslagen belemmerend kan werken om in zaken als deze in de toekomst getuigen bereidwillig te vinden tot het doen van meldingen en het afleggen van verklaringen, waardoor integriteitsschendingen moeilijker onderzocht kunnen worden.”

In dezelfde zin AbRvS 23 september 2009, nr. 200902518/1/H3:

"Het in beroep aangevoerde geeft evenmin grond voor het oordeel dat het college zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat openbaarmaking van de gespreksverslagen tot onevenredige benadeling van de onderzoekers kan leiden. Het heeft daarbij in aanmerking mogen nemen dat aannemelijk is dat schending van de toegezegde vertrouwelijkheid belemmerend kan werken om in de toekomst personen bereidwillig te vinden om aan onderzoek mee te werken, indien het object daarvan publicitair gevoelig is en het onderzoek relatief kort na de aanleiding ervan wordt uitgevoerd. Voorts heeft het in aanmerking mogen nemen dat de onderzoekers voor het kunnen doen van onderzoek in belangrijke mate van de inbreng van geïnterviewden afhankelijk zijn."

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken

Datum
29 juni 2016

Ons kenmerk
764201

Zie ook AbRvS 20 april 2011, nr. 201010133/1/H3:

"Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat openbaarmaking van de processen-verbaal van deze verhoren dan wel van de verklaringen uit die verhoren die zijn neergelegd in de zes overzichtsprocessen-verbaal, kan leiden tot onevenredige benadeling van de Staat, omdat aannemelijk is dat ambtenaren en andere getuigen in de toekomst minder bereidwillig zullen zijn om aan dergelijke onderzoeken van de rijksrecherche en het BIZ mee te werken, dan wel terughoudender zullen zijn in hun verklaringen. Daarbij heeft de minister in aanmerking mogen nemen dat ook in geval van een disciplinair onderzoek waarin ambtenaren gehouden zijn medewerking te verlenen, de Staat erbij is gebaat dat deze ambtenaren zo vrijelijk mogelijk verklaren en niet uit vrees voor openbaarmaking volstaan met het verklaren van het hoogst noodzakelijke. Dit geldt temeer in onderzoeken als deze, waarbij verklaringen worden afgelegd door een beperkte groep reeds uit dien hoofde te identificeren personen over het interne functioneren van een overheidsorgaan en over elkaar. De minister heeft eveneens in aanmerking mogen nemen dat de getuigen, gelet op de aard van het onderzoek, er niet op bedacht behoeften te zijn dat hun verklaringen openbaar zouden worden gemaakt."

De bereidheid om tegenover een Onderzoekscommissie te verklaren zal des te meer afnemen als het onderzoek – zoals in dit geval – betrekking heeft op een deels interne aangelegenheid, die raakt aan het functioneren van een ministerie en de daar werkzame ambtenaren. In dat geval kan immers van betrokkenen worden gevraagd informatie te verschaffen over onder meer het functioneren van (oud) collega's. Bovendien gold in dit geval dat het onderzoek zag op een gevoelig onderwerp dat kon rekenen op grote belangstelling van pers en politiek. Ook deze grote publieke belangstelling zal afbreuk doen aan de bereidheid om vrijuit met een Onderzoekscommissie te spreken als niet gegarandeerd kan worden dat dit vertrouwelijk gebeurt.

De hierboven geschetste belemmerende werking van openbaarmaking van de gespreksverslagen op toekomstige onderzoeken, benadeelt ook mij. Ik handhaaf mijn standpunt dat ik in voorkomende gevallen de mogelijkheid dien te hebben om een onafhankelijke commissie onderzoek te laten doen naar vermeende misstanden binnen mijn ministerie of de uitvoeringsorganisaties die onder mijn ministeriële verantwoordelijkheid vallen. Zoals het vorenstaande blijkt, wordt aan

deze mogelijkheid ernstig afbreuk gedaan als ik gedwongen zou worden informatie openbaar te maken die door betrokkenen op vertrouwelijke basis met de Onderzoekscommissie is gedeeld.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken

Datum
29 juni 2016

Ons kenmerk
764201

De zienswijzen van de oud-bewindspersonen

Uw stelling dat bovenstaande redenering niet geldt voor oud-bewindspersonen omdat zij gewend zijn om publiekelijk verantwoording af te leggen, onderschrijf ik niet. Reeds uit het feit dat zowel de heer Opstelten als de heer Teeven kenbaar heeft gemaakt dat van hun zijde bezwaar bestaat tegen openbaarmaking van de gespreksverslagen, blijkt immers dat aannemelijk is dat zij hun verklaring niet zouden hebben afgelegd als niet was toegezegd dat deze vertrouwelijk zou worden behandeld.

Anders dan u in uw bezwaar lijkt te stellen, zijn de zienswijzen van de betrokken oud-bewindspersonen voor mij geen zelfstandige reden geweest om openbaarmaking van de gespreksverslagen te weigeren. Mijn weigering steunt op artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob: het voorkomen van onevenredige benadeling van – in dit geval – de Onderzoekscommissie en mijzelf. In het bestreden besluit heb ik toegelicht waarom ik de zienswijzen van de oud-bewindspersonen wel van belang acht. Indien zij zouden aangeven dat geen bezwaar bestaat tegen openbaarmaking van hun gespreksverslag en ook de Wob en andere wettelijke bepalingen niet aan openbaarmaking hiervan in de weg staan, kan een verzoek om openbaarmaking worden ingewilligd. In dat geval zou de hierboven toegelichte onevenredige benadeling zich immers niet voordoen: ten aanzien van andere geïnterviewden zou de toegezegde vertrouwelijkheid onverkort gelden en ook bij toekomstige onderzoeken zou deze vertrouwelijkheid toegezegd en nageleefd kunnen worden. Toekomstige onderzoeken zouden in die situatie dus niet worden bemoeilijkt omdat betrokkenen zich niet langer veilig zouden voelen om met een onderzoekscommissie te spreken.

Nu zowel de heer Opstelten als de heer Teeven echter heeft bevestigd eraan te hechten dat de toegezegde vertrouwelijkheid wordt gerespecteerd, geldt onverkort dat openbaarmaking een schending van deze toezegging zou opleveren. Dat openbaarmaking de Onderzoekscommissie en mij ernstig zou benadelen, heb ik in het bestreden besluit en in het bovenstaande toegelicht.

De openbaarheid van het onderzoeksrapport

Ik volg u evenmin in uw betoog dat de openbaarheid van het eindrapport van de Onderzoekscommissie een argument oplevert om ook de onderliggende stukken bij dit rapport te openbaren. Het rapport is mede gebaseerd op informatie die naar voren is gekomen uit de gesprekken tussen de Onderzoekscommissie en de heren Opstelten en Teeven. De informatie die zij met de Onderzoekscommissie hebben gedeeld en die voor het onderzoek relevant is geacht, heeft dus haar neerslag in het rapport gekregen. De conclusies van de Onderzoekscommissie steunen op de informatie uit haar rapport en zijn zodoende controleerbaar. Deze conclusies heb ik onderschreven en ik heb hierover publiekelijk verantwoording afgelegd. Ik handhaaf mijn standpunt dat het openbaarheidsbelang met deze handelwijze voldoende is gediend en dat openbaarmaking van de verzochte gespreksverslagen onder deze omstandigheden achterwege kan blijven. Ook voor dit standpunt vind ik steun in de jurisprudentie:

Zie bijvoorbeeld AbRvS 20 april 2011, nr. 201010133/1/H3:

"De Afdeling is voorts van oordeel dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het belang van openbaarmaking in dit geval niet opweegt tegen dat van het voorkomen van onevenredige benadeling voor de Staat. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, heeft de minister daarbij gewicht mogen toekennen aan de omstandigheid dat het rijksrecherche rapport, dat mede op de informatie uit de afgelegde verklaringen is gebaseerd, grotendeels openbaar is gemaakt, zodat ook zonder openbaarmaking van de verhoren en de afgelegde verklaringen uit die verhoren, het door de Wob vooronderstelde publieke belang van een goede en democratische bestuursvoering in voldoende mate is gediend."

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken

Datum
29 juni 2016

Ons kenmerk
764201

Samenvattend

In het voorgaande heb ik toegelicht dat ik aan de hand van drie aspecten – de toegezegde vertrouwelijkheid, de zienswijzen van de oud-bewindspersonen en de openbaarheid van het onderzoeksrapport – heb beoordeeld of de Wob in de weg staat aan openbaarmaking van de verzochte gespreksverslagen. Ik heb vastgesteld dat dit inderdaad het geval is. Uw bezwaar geeft mij geen aanleiding terug te komen op deze conclusie.

Ad b)

Uw betoog dat ik ten onrechte niet heb onderzocht of het mogelijk is de verzochte informatie openbaar te maken in een ambtshalve beperkte vorm, volg ik niet. Voor zover u met dit betoog doelt op de mogelijkheid die artikel 11, tweede lid, van de Wob, biedt om over persoonlijke beleidsopvattingen informatie te verschaffen in een vorm die niet tot personen herleidbaar is, merk ik hierover het volgende op. Artikel 11, tweede lid, van de Wob, is uitsluitend toepasbaar wanneer informatie is geweigerd met een beroep op artikel 11, eerste lid, van de Wob, omdat hierin persoonlijke beleidsopvattingen staan. In dit geval heb ik mij echter niet op artikel 11, eerste lid, van de Wob, beroepen. Mijn weigering om de gespreksverslagen openbaar te maken steunt op artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. Reeds daarom kan artikel 11, tweede lid, van de Wob, geen toepassing vinden.

Voor zover uw betoog moet worden gelezen als een verzoek om met toepassing van artikel 7 van de Wob informatie te verschaffen uit de opgevraagde documenten door bijvoorbeeld kennisneming van deze documenten toe te staan of hiervan een samenvatting te maken, wijs ik erop dat artikel 7 van de Wob uitsluitend betrekking heeft op informatie die ingevolge de Wob openbaar gemaakt kan worden. Het artikel bepaalt op welke wijze openbaar te maken informatie kan worden verstrekt. Nu de Wob zich in dit geval verzet tegen openbaarmaking van de gespreksverslagen, wordt niet toegekomen aan toepassing van artikel 7 van de Wob.

Ad c)

Tot slot volg ik u niet in uw stelling dat ik de noodzakelijkheid om de gespreksverslagen te weigeren, onvoldoende heb gemotiveerd. Artikel 10, eerste lid, van het EVRM, waarborgt het recht op de vrijheid van meningsuiting, waaronder tevens de vrijheid om inlichtingen te ontvangen moet worden begrepen. Het tweede lid van dit artikel bepaalt echter dat de uitoefening van

deze vrijheid kan worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, die bij wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving noodzakelijk zijn in het belang van onder meer de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen. In vaste jurisprudentie is bevestigd dat de met de Wob invulling is gegeven aan dit tweede lid van artikel 10 van het EVRM.

Directie Wetgeving en
Juridische Zaken
Sector Juridische Zaken

Datum
29 juni 2016

Ons kenmerk
764201

Zie bijvoorbeeld AbRvS 14 mei 2015, nr. 201303996/1/A3:

"Met de bepalingen in de Wob is inmenging in het in artikel 10, eerste lid, van het EVRM gewaarborgde recht om inlichtingen te ontvangen in dit geval bij wet voorzien. Voorts is voldaan aan het vereiste dat de inbreuk op dat recht noodzakelijk is in het belang van het beschermen van de rechten van anderen. Artikel 10 van het EVRM vereist niet dat alle informatie verstrekt wordt of openbaar wordt gemaakt en biedt staten die partij zijn bij het verdrag de mogelijkheid bij wet beperkingen te verbinden aan het verstrekken dan wel openbaar maken van gegevens en documenten (...)."

In dit geval geldt dat de inmenging in het recht om inlichtingen te ontvangen noodzakelijk is ter bescherming van de rechten van anderen, namelijk om te voorkomen dat zij door openbaarmaking van de verzochte informatie onevenredig worden benadeeld. In het bestreden besluit en dit besluit op bezwaar heb ik uitvoerig toegelicht waaruit die onevenredige benadeling bestaat.

Besluit

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen verklaar ik uw bezwaar ongegrond en handhaaf ik het bestreden besluit, onder aanvulling van de motivering zoals opgenomen in dit besluit op bezwaar.

Hoogachtend,
De Minister van Veiligheid en Justitie,

G.A. van der Steur

BEROEPSCLAUSULE

U kunt tegen deze beschikking beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank Midden-Nederland, postbus 16005, 3500 DA Utrecht. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop de beschikking u is toegezonden door de rechtbank zijn ontvangen.